

בש"פ 9599/17 - ח ע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9599/17

לפני:

כבוד השופט יי' אלרון

העורר:

ח ע

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזqi בירושלים, מיום 9.11.2017 במ"ת 17-09-38837, שניתנה על-ידי כב' השופט ר' כרמל

תאריך הישיבה:

כ"ו בכסלו התשע"ח (14.12.2017)

בשם העורר:

עו"ד פארס מוסטפא

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט המוחזqi בירושלים (השופט ר' כרמל) מיום 9.11.2017 במ"ת 17-09-38837, בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. בתרמית בלבד, אצין כי נגד העורר הוגש כתוב אישום אשר מיחס לו עבירות של חבלה בנסיבות חמירות, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת קטן בנסיבות חמירות, ותקיפת קטן הגורמת חבלה של ממש. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר של העורר עד תום ההליכים.

3. בבקשתה למעצר עד תום ההליכים טענה המשיבה לקיומן של ראיותلقאה, ובהן הודיעת המתלוונת – אשתו של העורר, והודיעותו ילדיו. נטען כי לעורר עבר פלילי מכבד, בכלל זה בעבירות אלימות, לרבות מסר על תנאי בר-הפעלה התלויה ועומד נגדו. לנוכח הישנותו וחומרתן של העבירות, סקרה המשיבה כי שחרורו של העורר יסכן את ביטחון הציבור ואת ביטחונם של המתלווננים, וכן הפנתה לחזקת המסוכנות הסטטוטורית אשר קמה על פי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (эмכוויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996. בא כוח העורר לא חלק על מסוכנותו של מרשו ועל קיומה של עילת מעצר, אך טען לקיומה של חלופת מעצר. חלופת המעצר אשר הוצאה על ידי העורר הייתה הרחקתו ממוקם מגוריו, מחנה הפליטים שועפט, והשמטה במעצר בבית מלא בישוב ابو גוש, מקום מגורי המפקחים המוצעים – אמו ושני אחיו.

4. בתום הדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכיםקבע בית המשפט קמא כי על מנת שתהיה פרושה בפניו התמונה במלואה, על שירות המבחן להמציא תסוקיר בעניינו של העורר, ובתווך לכך לבחון את החלופה המוצעת ואת התאמתם של המפקחים המוצעים. ואכן, הוכנו מספר תסוקרים, מהם עולה כי נוצר קושי ביצירת קשר עם המתלוונת, עובדה אשר הקשתה על שירות המבחן בבוואו ליתן דעתו ביחס להסתמכתה של חלופת המעצר המוצעת.

5. משהונחו לפניי תסוקרים אלה, הגיע בית המשפט קמא למסקנה כי שחרורו של העורר לחלופה המוצעת לא ייאין את המסוכנות הנש��ת ממנו. לצד זאת, ציין בית המשפט קמא כי ניתן לראות בחלופה זו משום "פתרונות אפשררי", וסביר כי יש למצוא מפקחים נוספים שניתן לבחון את שלובם. על יסוד האמור, הורה בית המשפט קמא על הורתת העורר במעצר עד תום ההליכים עד אשר יוצגו לפניי מפקחים מתאימים נוספים.

6. לא נעלה מעוני מידת זהירות הרואה שבנה נגה בית המשפט קמא, ואולם אני סבור כי אכן היה להורות למפקחים המוצעים להתייצב לפניי, להיחקר כנדרש בדבר הבנותם ו"שירותתם" לפיקוח המוצע, ורק לאחר מכן ניתן החלטה אם יש סיפוק בחלופה המוצעת, או שמא יש להוסיף עליה מגבלות ותנאים כפי שימצא בית המשפט קמא לנכון. יש לזכור כי תסוקיר המעצר בא לשיער לבית המשפט בבוואו לשקל חלופת מעצר אפשרית ואין אמרור להחליף את שיקול דעתו של השופט הדן בבקשתה למעצר עד תום ההליכים. ועדין, מוטלת על השופט הדן בבקשתה שכך חובה לבחון באופן פרטני הן את המפקחים הפוטנציאליים המוצעים, והן את חלופת המעצר המוצעת (ראו והשוו: בש"פ 6426/09 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 7 (12.8.2009)).

7. אשר על כן, אני מורה על החזרת הדיון לפניי בית המשפט קמא, על מנת שזה יבחן את החלופה המוצעת על ידי העורר לגופה, לאחר התיעצבות המפקחים לפניי. אבהיר, למען הסר ספק, כי אין באמור לעיל כדי להביע דעה לגופם של דברים.

ניתנה היום, כ"ז בכסלו התשע"ח (14.12.2017).
